

ผลการทดลอง (Results)

I. ผลผลิตน้ำหนักส่วนตัวที่มีน้ำหนักต่างกัน

ใช้การปลูก การใช้รากอุดมสิน และการใส่ปุ๋ยระดับต่างๆ กัน ทำให้ได้ผลผลิตน้ำหนักส่วนตัวที่ไม่เท่ากัน (ตารางที่ ๑ ๒ ๓ และ ๔) กล่าวก็อ ใช้การปลูกแบบไม่มีกร่อง $45.0 \times 6.0 \text{ ซม } / 2 \text{ ชั้น } \times 45.0 \times 6.0 \text{ ซม } / 1 \text{ ชั้น }$ และแบบบ่อกร่องให้ผลผลิตน้ำหนักส่วนตัวโดยเฉลี่ย $110 = 0.07 \times 45 \times 45 \text{ กก.}$ ต่อตัวตามลักษณะ และไม่แสดงความแตกต่างกันในทางสถิติ (ตารางที่ ๖)

จากตารางที่ ๗ แสดงให้เห็นว่า การไม่ใช้รากอุดมสิน กลุ่มตัวที่วัยแก่จะบุหรือกลุ่มตัวที่วัยห่าง ให้ผลผลิตน้ำหนักโดยเฉลี่ย ไม่มีความแตกต่างกันในทางสถิติ การคุณภาพ คุณภาพกลุ่มน้ำหนักโดยเฉลี่ยสูงสุด $112.1 \pm 0.07 \text{ กก.}$ ต่อตัว แต่เมื่อไม่ใช้รากอุดมสินและกลุ่มตัวที่วัยห่างให้บุหรือกลุ่มตัวที่วัยห่าง $105.1 \pm 0.07 \text{ กก.}$ และ $107.1 \pm 0.07 \text{ กก.}$ ต่อตัว ตามลักษณะ

เมื่อเปรียบเทียบผลผลิตน้ำหนักตัวที่ได้จากการใส่ปุ๋ยระดับต่างๆ กัน ๑ ระดับ ในแต่ละกรรมวิธีทดลอง พบว่า การใส่ปุ๋ย 100 กก. ต่อตัว ให้ผลผลิตน้ำหนักโดยเฉลี่ยสูงสุด $112.1 \pm 0.07 \text{ กก.}$ กลุ่มต่อตัว $105.1 \pm 0.07 \text{ กก.}$ ต่อตัว และแสดงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่อยู่ในทางสถิติสำหรับการรวมวิธีทดลองที่มีการใส่ปุ๋ย 40 กก. ต่อตัว และไม่ใส่ปุ๋ย ซึ่งให้ผลผลิต $102.1 \pm 0.07 \text{ กก.}$ และ $104.1 \pm 0.07 \text{ กก.}$ ต่อตัวตามลักษณะ ผลตัวตัวที่ได้จาก ๒ กรรมวิธีทดลองมีแสดงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่อยู่ในทางสถิติทั้ง ๒ (ตารางที่ ๕)

จากตารางที่ ๕ เมื่อไร้กระดาษพื้นที่พื้นที่ห่างกว่า ผลผลิตน้ำหนักตัวที่ได้จากการปลูก และการใช้รากอุดมสิน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ส่วนการใส่ปุ๋ยบ่มินาถต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ต้องบ่มินาถอย่างมีนัยสำคัญ และไม่พบเชิงสัมภาระ (interaction) ระหว่างปัจจัยทั้ง ๒ ในทุกกรรมวิธีทดลอง

ในแต่ละกรรมวิธีทดลองมีตัวตัวที่เก็บเกี่ยว 112.1 กก. ตารางเมตร จำนวน 22 ตัน แค่ตัว การเก็บเกี่ยวของต้นไม้ต้นสูงสุด 3.0 ตัน และต่ำสุด 0.8 ตัน และเมือน้ำข้อมูลมา - ไร้กระดาษพื้นที่ห่างกว่า ไม่แสดงความแตกต่างกันในทางสถิติ (ตารางที่ ๖-๗)

II. ผลผลิตน้ำมันเมินต์

ในขณะที่ทำการสังเคราะห์น้ำมัน ให้เท่าเบอร์เจนต์ความดันกํากิ๊บ จากการทดลอง พบว่า การปั๊กแบบยกร่อง คุณภาพพาง และไส้ปืน ๑๐๐ กก. ต่อวัน ให้เบอร์เจนต์ความดันสูงสุด ๗๙.๘๖ เบอร์เจนต์ ในขณะที่การปั๊กแบบไม่ยกร่อง ไม่มีรัศมีคุณค่าและไส้ปืน ๔๐ กก. ต่อวัน ให้เบอร์เจนต์ความดันของเมินต์ต่ำสุด ๕๕.๙๙ เบอร์เจนต์ (ตารางที่ ๔)

เมื่อนำไปสังเคราะห์น้ำมัน (ตารางที่ ๔, ๕๐, ๕๑, ๕๒ และ ๕๓) พบว่า ปริมาณน้ำมันเมินต์ทึบหมัดที่ได้ในแต่ละกรรมวิธีทดลองจะไม่เท่ากัน โดยรัศมีการปั๊กแบบยกร่องและไม่ยกร่อง จะให้ปริมาณน้ำมันเมินต์เดียวกัน ๕๗.๗๗ และ ๕๗.๘๙ กก. ต่อวัน ตามลำดับ (ตารางที่ ๕๐) ซึ่งไม่พบร่วมกันความแตกต่างกันทางสถิติ

จากตารางที่ ๕๐ ให้แสดงให้เห็นว่า การใช้ไฟฟ้าคุณค่าให้ปริมาณน้ำมันเมินต์โดย เอสเซนเชียล ๕๔.๖๙ กก. ต่อวัน สำหรับการคุณค่ายกกลับและไม่คุณค่าให้ ๕๗.๗๗ และ ๕๗.๘๙ กก. ต่อวัน ตามลำดับ และทั้ง ๗ กรรมวิธีทดลองให้ผลไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

การใส่ปืน ๗ ระบบที่ไม่ทำให้ปริมาณน้ำมันเมินต์ที่ได้ มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ ๕๑) กล่าวคือ การใส่ปืนชั้นรา ๔๐, ๑๐๐ และ ๐ กก. ต่อวัน ให้ปริมาณน้ำมันเมินต์เดียวกัน ๕๗.๗๗ ๕๗.๘๙ และ ๕๗.๘๙ กก. ต่อวัน ตามลำดับ

เมื่อนำข้อมูลของปริมาณน้ำมันเมินต์มาวิเคราะห์ทางสถิติ (ตารางที่ ๕๑) พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างกรรมวิธีการปั๊ก การใช้รัศมีคุณค่านอกจากไม่มีพบรัศมีผลรวม (interaction) ระหว่างกันด้วย

เมื่อเปรียบเทียบผลผลิตโดยเดสเซนต์รัศมีระหว่างน้ำมันเมินต์สก และ ปริมาณน้ำมันเมินต์ (ตารางที่ ๕๔) พบว่า ในแบบที่ยกร่องคุณค่ายกกลับและไส้ปืน ๑๐๐ กก. ต่อวัน จะให้ผลผลิตน้ำมันเมินต์สกสูงสุดถึง ๘๔.๘๐ กก. ต่อวัน ขณะที่รัศมีจะให้ปริมาณน้ำมันเมินต์โดย เอสเซนเชียล ๕๔.๖๐ กก. ต่อวัน อันบ่งไว้ว่าความแปลงที่ยกร่อง คุณค่าพาง และไม่ไส้ปืนให้ปริมาณน้ำมันเมินต์เดียวกัน ๕๔.๖๐ กก. ต่อวัน และให้น้ำมันเมินต์สก ๘๔.๘๐ กก. ต่อวัน